

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5887/2021
20.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Мацић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне и материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 816/21 од 25.03.2021. године, у седници одржаној 20.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 816/21 од 25.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 816/21 од 25.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судске јединице у Варварину П 1231/17 од 02.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете настале у штетном догађају дана 21.02.2012. године, исплати и то: за претрпљене физичке болове износ од 100.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 80.000,00 динара и за претрпљене душевне болове износ од 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 02.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете настале у штетном догађају 21.02.2012. године, исплати на име штете због неспособности за привређивање износ од 80.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана вештачења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 96.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 816/21 од 25.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију, са позивом на члан 404. ЗПП због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2 ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да разлози за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној нису основани.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиле имајући у виду да није одступљено од судске праксе Врховног касационог суда у примени члана 177. став 2 ЗОО. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став, да је штета настала искључивом радњом тужиле коју тужени као возач моторног возила није могао предвидети и чије последице није могао избећи и отклонити, па не постоји ни његова одговорност, што је у складу са праксом Врховног касационог суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној. Право на накнаду нематеријалне и материјалне штете је чињенично питање сваког конкретног спора, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне и материјалне штете поднета је суду 12.01.2015. године. У тужби је била означена вредност предмета спора на 215.000,00 динара. Поднеском од 17.01.2020.године, тужилца је објективно преиначила тужбу повећањем тужбеног захтева на износ од 330.000,00 динара.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено о спору мале вредности, у коме је према члану 479 став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**